

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/13/2013
Identifikačné číslo spisu:	6112010657
Dátum vydania rozhodnutia:	12.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6112010657.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 12. júna 2013 v trestnej veci obvineného T. I. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného, podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Holčíka, proti uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica, zo dňa 3. októbra 2012, sp. zn. 3To 95/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. I. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 12. júla 2012, sp. zn. 1T 60/2012, bol obvinený T. I. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

10. marca 2012 v čase okolo 07.30 hod. od obce Slovenská Ľupča do obce Priečhod, v okrese Banská Bystrica, viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia ev. č. X., pričom bol po odstavení vozidla pred domom č. 310 v obci Priečhod kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Slovenská Ľupča, ktorej pri kontrole nepredložil vodičský preukaz, po výzve hliadky Policajného zboru sa odmietol podrobiť dychovej skúške ako aj lekárskeho vyšetreniu za účelom zistenia hladiny alkoholu v krvi, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie a následne bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru, ODI Banská Bystrica sp. zn. ORP-784/DI-K-2009 zo dňa 1. februára 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1. februára 2010, uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu

30 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Za to bol obvinenému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., zistiť príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 a ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Na podklade odvolania obvineného proti rozsudku prvostupňového súdu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 3. októbra 2012, sp. zn. 3To 95/2012, podľa § 319

Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Obvinený T. I. písomným podaním z 29. januára 2013 (doručeným súdu prvého stupňa 8. februára 2013) podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Holčíka proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že zásadným spôsobom bolo porušené právo odsúdeného na obhajobu tým, že verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti odsúdeného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) ako aj z dôvodu, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Zároveň žiadal, aby dovolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu a po zistení dôvodu dovolania vyslovil porušenie zákona a súčasne napadnuté rozhodnutie zrušil.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že obvinený pri svojom výsluchu dňa 25. apríla 2012 bol poučený o práve byť prítomný na vyšetrovacích úkonoch v zmysle ust. § 213 Tr. por. a zároveň sa vzdal práva preštudovať spis. Týmto postupom policajta došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu. Vyjadrenie obvineného o tom, že nežiada byť prítomný pri vyšetrovacích úkonoch, nemôže zbaviť a ani nezbavuje policajta povinnosti riadne upovedomiť obvineného o úkonoch, pretože táto povinnosť policajtovi vyplýva priamo zo zákona (§ 34 ods. 4 Tr. por., § 213 Tr. por., § 263 ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. por.). Obvinený, resp. jeho obhajca, musí mať vždy reálnu možnosť realizovať svoje právo na obhajobu a je len na ňom, či ho využije. Obvinený môže realizovať svoje právo na obhajobu vyjadrené jeho účasťou na výsluchu svedka a možnosťou klásť mu otázky až potom, ako bol riadne upovedomený o čase a mieste vykonania výsluchu konkrétného svedka. Policajt preto musí obvinenému včas - v primeranom predstihu oznámiť dátum, čas a miesto vykonania úkonu a meno svedka, ktorého bude vypočúvať. Až po takomto upovedomení sa môže obvinený právne účinne vzdať práva účasti na výsluchu už konkrétného svedka. Takýto postup je nezlučiteľný s čl. 6 Dohovoru (vec Unterpetinger verzus Rakúsko - rozsudok z 24. novembra 1986, vec Kostovski verzus Holandsko - rozsudok z 20. novembra 1999, vec Luca verzus Taliansko - rozsudok z 27. februára 2001, vec Craxi verzus Taliansko - rozsudok z 5. decembra 2002. Ďalej poukazuje na judikatúru Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. augusta 2009, sp. zn. 1To 90/2009, zo dňa 3. marca 2009, sp. zn. 1To 23/2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 19. júna 2012, sp. zn. 2 Toš 1/2009.) Vzhľadom k tomu namieta zákonnosť všetkých procesných úkonov (predovšetkým výsluchov svedkov) vykonaných v prípravnom konaní.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. dovolateľ odôvodňuje tým, že dňa 3. októbra 2012 sa na odvolacom súde uskutočnilo verejné zasadnutie, kde malo byť prerokované odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku prvostupňového súdu. Obvinený svoju účasť na verejnom zasadnutí riadne ospravedlnil prostredníctvom svojej družky a doručil súdu doklad o práceneschopnosti. Keďže obvinený nebol zastúpený obhajcom, malo byť verejné zasadnutie odročené. Naopak, verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, čím neboli splnené zákonné podmienky.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý v jeho písomnom vyhotovení z 11. marca 2013 uviedol, že pokiaľ ide o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., je potrebné poukázať na ust. § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v

pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Prokurátor k porušeniu ust. § 213 ods. 1 Tr. por. uviedol, že zo zákonnej dikcie a gramatickej konštrukcie cit. ustanovenia vyplýva, že nie je povinnosťou, ale naopak je možnosťou policajta povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch, z čoho potom logicky vyplýva, že nie je povinnosťou policajta ani upovedomovať obvineného o termínoch konania jednotlivých vyšetrovacích úkonov. Takto policajt postupuje najmä vtedy, ak obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom. Z obsahu spisu vyplýva, že všetci svedkovia, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní, boli následne vypočutí aj v konaní pred okresným súdom. Obvinený má podľa § 34 ods. 1 Tr. por. zaručené právo klásť svedkom otázky až v konaní pred súdom. Povinnosť policajta oznamovať druh, miesto a čas konania jednotlivých vyšetrovacích úkonov vyplýva policajtovi len vo vzťahu k obhajcovi, ktorý navyše policajtovi musí vopred oznámiť, že sa chce jednotlivého vyšetrovacieho úkonu zúčastniť.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že policajt obvineného T. I. neupovedomil o termíne preštudovania vyšetrovacieho spisu, pretože sa obvinený tohto práva výslovne vzdal. Z ustanovenia § 208 Tr. por. vyplýva, že práva na preštudovanie vyšetrovacieho spisu sa oprávnené osoby môžu výslovne vzdať, a to kedykoľvek po tom ako nadobudnú príslušné procesné postavenie, ktoré im toto právo priznáva (obvinený teda momentom vznesenia obvinenia - per analogiam s ustanovením § 33 Tr. por.). V ust. § 208 Tr. por. nie je explicitne uvedené, že tohto práva sa oprávnené osoby môžu výslovne vzdať až po ukončení vyšetrovania.

Z vyššie uvedených skutočností, podľa názoru okresného prokurátora dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. uvádzané obvineným, sú v jeho prípade nielen neprípustné, ale aj neopodstatnené.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. prokurátor uviedol, že obvinený T. I. bol na verejné zasadnutie na Krajský súd v Banskej Bystrici riadne a včas predvolaný, pričom písomne ospravedlnil svoju neúčasť na tomto verejnom zasadnutí. Podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného splnené boli, keďže obvinený spoločne s ospravedlnením svojej neúčasti nepredložil krajskému súdu písomnú žiadosť, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti.

Vzhľadom na uvedené, okresný prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. I. odmietol z dôvodu, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. d/ Tr. por.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 25. apríla 2012 vyplýva, že okrem iného bol poučený podľa § 208 ods. 1 Tr. por., kde uviedol, že právo na preštudovanie vyšetrovacieho spisu si neuplatňuje a výslovne sa ho vzdáva. Taktiež nepodáva návrhy na doplnenie skráteného vyšetrovania.

Dňa 10. júna 2012 bol vyšetrovací spis predložený okresnej prokuratúre s návrhom na podanie obžaloby.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici dňa 19. júna 2012 podal na Okresnom súde Banská Bystrica obžalobu.

Hlavné pojednávanie bolo vykonané dňa 12. júla 2012 za prítomnosti obvineného a prítomnosti všetkých svedkov, ktorí boli vypočutí aj v prípravnom konaní: Y. U., T. O., Bc. T. K., T. G., T. L., I. I., N. T..

Obvinený nebol zastúpený obhajcom. Po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. obvinený vyhlásil, že je nevinný. Obvinenému bolo v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. umožnené vypočúvať svedkov, ktorých sám navrhol, a klásť svedkom otázky. V danom prípade teda namietaná nezákonnosť vykonávania dôkazov v súvislosti s aplikáciou § 213 Tr. por., nie je dôvodná. Nedodržanie kontradiktórnosti sa totižto „naplno“ môže prejavíť až v súdnom konaní, a preto ako podklad na podanie obžaloby a jej prijatie súdom na ďalšie konanie je možné tieto dôkazné prostriedky akceptovať. Pri preskúmaní obžaloby sudca hodnotí výsledky prípravného konania z toho hľadiska, či odôvodňujú postavenie obvineného pred súd.

Okresný súd Banská Bystrica po vykonaní dokazovania dňa 12. júla 2012 pod. sp. zn. 1T 60/2012, rozhodol rozsudkom, proti ktorému obvinený do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 66) zahlásil odvolanie, ktoré bližšie neodôvodnil.

Predseda senátu krajského súdu dňa 6. septembra 2012 (č.l. 82) určil termín konania verejného zasadnutia na 3. októbra 2012. Obvinený T. I. bol na verejné zasadnutie riadne predvolaný. Termín verejného zasadnutia bol obvinenému doručený dňa 17. septembra 2012, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na doručke. Písmeným podaním doručeným súdu dňa 1. októbra 2012 obvinený ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a zároveň súdu doložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Krajský súd v Banskej Bystrici vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného a jeho odvolanie proti rozsudku podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

V posudzovanej veci obvinený T. I. o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti bol poučený, napriek tomu o odročenie verejného zasadnutia písomne nepožiadal, preto súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Krajský súd postupoval v súlade so zákonom. Preto najvyšší súd konštatoval, že nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. prvá veta, dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V predmetnej veci bolo evidentne preukázané, že obvinený svoje odvolanie proti rozsudku okresného súdu ničím písomne neodôvodnil, hoci bol v predvolaní na verejné zasadnutie k tomu vyzvaný. Neurobil tak ani v priebehu či už prípravného konania alebo v konaní pred súdom prvého stupňa. Obvinený T. I. nenamietal porušenie práv na obhajobu tým, že nebol upovedomovaný o vyšetrovacích úkonoch, keďže sa tohto práva vzdal. Nenamietal ani zákonnosť všetkých procesných úkonov (výsluchov svedkov) vykonaných v prípravnom konaní.

Z uvedeného je zrejmé, že námietky obvineného nenapĺňajú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.